

тръгнали за въ кжщи. Работата се обяснила твърде просто: когато слугинята покрила лицето на детето и се върнала, кучето помислило, че нѣма съ тѣхъ детето. То решило да не пуска слугинята назадъ безъ детето и докрай удържало решението си, пушло слугинята само тогава, когато тя му показала детето.

Понтера ловджийско куче.

Единъ мой приятелъ пѣкъ ми разказа следното:
„Имахъ хубаво куче, ловджиска порода. Когато ходехъ на ловъ или по полето за нѣкоя работа, Хекторъ, така се казваше кучето ми, винаги ме придружаваше. Ако нѣкога забравяхъ да го взема съ себе си, то правеше чудесии дома. По цѣль день не приемаше храна, дърпаше се въ синджира и, ако успѣше да се откъсне, като лудо се втурваше и ме намиралъ било на лозето, било на градината въ полето. И когато ме зърваше, не смѣше да идва при менъ, чувствуваше се виновенъ и само скимтеше, лавваше по нѣколко пѣти и чакаше да види какво ще направа азъ. Гледалъ ме право въ очитѣ, като че ли искаше да открие настроението ми и само когато го повиквахъ, втурваше се къмъ менъ, като се чудеше какъ да изрази радостта си и доволството,